

- 5) Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji pokrywa, poza własnymi kosztami związanymi zarówno z postępowaniem w pierwszej instancji, jak i z postępowaniem odwoławczym, koszty Landesbank Baden-Württemberg związane z postępowaniem w pierwszej instancji.
- 6) Landesbank Baden-Württemberg, Fédération bancaire française i Królestwo Hiszpanii pokrywają własne koszty związane z postępowaniem odwoławczym.

(¹) Dz.U. C 423 z 7.12.2020.
Dz.U. C 443 z 21.12.2020.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 15 lipca 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Appeal Tribunal (Northern Ireland) – CG / The Department for Communities in Northern Ireland

(Sprawa C-709/20) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Obywatelstwo Unii – Nieaktywny zawodowo obywatel państwa członkowskiego przebywający na terytorium innego państwa członkowskiego na podstawie prawa krajowego – Artykuł 18 akapit pierwszy TFUE – Zakaz dyskryminacji ze względu na przynależność państwową – Dyrektywa 2004/38/WE – Artykuł 7 – Przesłanki uzyskania prawa pobytu przez okres przekraczający trzy miesiące – Artykuł 24 – Świadczenia z zakresu pomocy społecznej – Pojęcie – Równość traktowania – Umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej – Okres przejściowy – Przepis krajowy wykluczający możliwość korzystania ze świadczenia z zakresu pomocy społecznej przez obywateli Unii posiadających prawo pobytu na czas określony na podstawie prawa krajowego – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuły 1, 7 i 24)

(2021/C 349/17)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Appeal Tribunal (Northern Ireland)

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: CG

Strona przeciwna: The Department for Communities in Northern Ireland

Sentencja

Artykuł 24 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przepisom przyjmującego państwa członkowskiego, które wykluczają możliwość korzystania ze świadczeń z zakresu pomocy społecznej przez nieaktywnych zawodowo obywateli Unii, którzy nie dysponują wystarczającymi zasobami i którym wspomniane państwo przyznało prawo pobytu na czas określony, podczas gdy świadczenia te są zapewniane obywatelom danego państwa członkowskiego znajdującym się w takiej samej sytuacji.

Jednakże jeżeli obywatel Unii legalnie przebywa na podstawie prawa krajowego na terytorium państwa członkowskiego innego niż to, którego jest obywatelem, organy krajowe właściwe do przyznania świadczeń z zakresu pomocy społecznej są zobowiązane do sprawdzenia, czy odmowa przyznania takich świadczeń na podstawie tych przepisów nie naraża wspomnianego obywatela, a także dzieci będących na jego utrzymaniu, na konkretne i aktualne ryzyko naruszenia ich praw podstawowych ustanowionych w art. 1, 7 i 24 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Jeżeli wspomniany obywatel nie posiada żadnych zasobów na pokrycie swoich potrzeb, ani potrzeb swoich dzieci i żyje w odosobnieniu, organy te powinny upewnić się, czy w przypadku odmowy świadczeń z zakresu pomocy społecznej wspomniany obywatel może mimo to żyć ze swoimi dziećmi w godnych warunkach. W ramach tego badania wspomniane organy mogą uwzględnić wszystkie przewidziane w prawie krajowym systemy pomocy, z których dany obywatel i jego dzieci mogą rzeczywiście korzystać.

(¹) Dz.U. C 110 z 29.3.2021.